

Vasadi Péter

Más vagy most is

(Atirat)

Juhász Ferencnek,
Borosgyán-csillag feje volt.

Az elpenvedés ~~szépsége~~ akár
Nem két öltöz.

Ésgerina fecséje,
elmúlástól... A halál
marad. Le mint a gyöztés
kétéges tolyhas penesze,
színirány dunsztos ügybe
járva. Széket, se kules.

A Nagy Takarításkor
majd kikotorják.

Nehet szemébe. Itt csak
az élt fél magát, a hi
- anélkül, hogy megértve,
miért, hogyan - áthatal
egy köpésen, mi idegen
rossz lehet, bár borsalom;
legfőbb másmint.

Baráti ellenállás tartja
Kétoldalt hős aint

az embert ki tántoroghat,
az áldot fölé - míg meg-
kiszáradnak - kivágja szédülését.

2.

Himnusz a Földhöz

Ó föld, föld, te lombtalan
menny. Lisztszerű sivatagokban
küzdjük magunkat előre,
játsszék selymesen lábujjaink
között: nem enged elmerülni.
De van-e, és mit jelent - előre?
Mindenfelé előre van,
Mi másnak roskatag
curukotás, nekem előre.
A Teremtés-Gömbben nincsenek
irányok. Isten nem az: enni-
s inniváló igazság- s illat-
áradat. A költő oltárya
hizelést, megronó diadalt,
győzelmi mi-a-feneket,
vonul ma is, állva akár s
egy helyben. A szembesülést
ártatlansággal égetve szellein
lépked a szörnyűben, lehet,
lélekben fájdalmas szék-
rekedéssel, mi konok s vérekes,
mégis újra s újra megüresedik,
hogy eltűnse fűrtös
csilagaival az ég,

s fényesebbekkel a pokol.
De nem sodor - sodortatik
stigmás mindentudásba.
Leperegnek róla, mint árap
halról a pikkelyek, a béna
'közelítgetések',
Minden másoké legyen.
Gyűtsék csak az opólis
pikkelyesdt vödörbe, töle
megborzadnak, ahogy
némán fölőssa álmait.
A létezés tolongó rémületében,
igenis dogmatik.

Háttérzaj

Jó, rossz, ki tudja, van-e
neve, bűne, szíve, erénye
a vad csobogásnak? Vagy
csak trappol utemesen a
végidő legyveres alakulata?
A semmi színes.

% = 4.

4. Dögkutak

Nem trafikál veled az
erdő. Sötéten fintarog,
s elugrál: túl erős,
szénás-violás, penetráns
mennyszegod van. Közben
az Úr, az a dicsőséges,
Óriás-Szent Helikra,
akár a Léi Szeme, al-
mélyed elmélyedd, nagy-
kabát-gombnyi szemedben.
Ti ketten, mit is láthattok
a tűhagyon eflerő erdő-
lángolásban? Szerelmek
ég könnyben, időtlen.
Igenis, mondjad: dögkutak,
Tőlük még az ál-tökéletes-szavú
beavatók is lejjesztve menekülnek.
Egymásra hányt, ficamosan
bukott, jegeces halálárabók,
bűzö állan-testi-rothadásból
a fölakadt szemek hideg sugára
kiszűt, kiszűr, s imádkozza
a pusztulásba fulladt életet.
A Dicsőséges pedig oda néz,
ahová mutatsz neki.
Nem felsz ^hz ártólva tart
a kezdelektől. Látásért
elcseráted rettenésedet.